

# ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ  
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.  
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης  
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,  
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.  
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

### Ὁ φόρος τοῦ οἴνου.

Ἀριθ. 57.

#### ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν οἴνων.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Προσδιορισμὸς τοῦ δικαιώματος.

##### Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ καθ' ὄλον τὸ Κράτος λιανικῶς πωλουμένου οἴνου παντὸς εἴδους καὶ πάσης παραγωγῆς, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δικαιώμα καταναλώσεως, προσδιοριζόμενον κατὰ τὴν κατωτέρω κλίμακα, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἢ χωρίου ἐν ᾧ γίνεται ἡ πώλησις, τοῦ βεβαιωθέντος διὰ τῆς ἰσχυροῦς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων ἤτοι: Ἐπὶ πληθ. ἀνωτέρου τῶν 40000 ψυχῶν εἰς λ. 6' κατ' ἑκάστ. » 20000—40000 » » 5 1/2 » » 15000—20000 » » 5 » » 10000—15000 » » 4 1/2 » » 5000—10000 » » 4 » » 2000—5000 » » 3 1/2 » » 500—2000 » » 3 » » 100—500 » » 2 1/2 » » κατωτέρου τῶν 100 » » 2 »

Ὁ εἰς τὰ προάστεια, παράλια, τοὺς ξενώνας, μεμονωμένους σταθμοὺς καὶ ἄλλα μὴ συμφυεσμένα μέρη πωλούμενος οἶνος, ὑποβάλλεται εἰς δικαίωμα καταναλώσεως κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως εἰς ἣν ὑπάγονται. Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ὑπάγεται εἰς τὸ δικαίωμα τὸ ἀναλογούν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς τῶν Ἀθηνῶν.

##### Ἄρθρον 2.

Τοῦ ἀνωτέρου δικαιώματος ἀπαλλάσσεται ὁ ἐν Ἑπτανήσῳ πωλούμενος οἶνος.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Βεβαίωσις τοῦ δικαιώματος.

##### Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀποταμιεύων ἢ μεταφέρων οἴνους, παντὸς εἴδους καὶ πάσης παραγωγῆς, εἰς εἰδικὰ οἴνοπωλεῖα ἢ ἄλλα καταστήματα προσιτὰ εἰς τὸ κοινόν, εἰς ἰδιαιτέραν κατοικίαν, ξενώνας, μεμονωμένους σταθμοὺς, παραπήγματα ἢ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ διὰ τὴν πώλησιν τούτους λιανικῶς εἰς ἄλλους, ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, δι' αἰτήσεως ἐπιτιμολογίας διὰ δικαστικὸν κλητῆρος πρὸς αὐτόν, ἢ τὸν οἰκείον Δήμαρχον ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην, εἰδικὴν περὶ τούτου ἄδειαν, ἄσχετον πρὸς τὴν χρηρηγομένην δυνάμει τοῦ περὶ ἐπιτιμολογίας νόμου. Ἡ τοιαύτη ἄδεια θεωρεῖται δεδομένη καὶ ἀν δὲν ἐκδοθῇ μετὰ ἑκτῶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως, ἐκτὸς ἀν ἰσχύοντες Νόμοι ἀπαγορεύουσι ταύτην. Δήμαρχος ἢ Εἰρηνοδικὴς δεχθεὶς αἰτήσιν ἄδειας, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τῆς ἐπιούσης.

##### Ἄρθρον 4.

Ὁμοίαν ἄδειαν καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὀφείλουν νὰ ζητῶσι καὶ οἱ

μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσίαν ἐπιχειροῦντες πώλησιν οἴνων καθὼς καὶ οἱ ἤδη ἐξασκούντες τὸ ἔργον αὐτό, οἱ μὲν πρὸ πάσης πωλήσεως, οἱ δὲ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ὁ λαβὼν ἄδειαν πωλήσεως οἴνων, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἐγγράφως τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον περὶ πάσης ποσότητος οἴνου, ὃν ἀνάγει εἰς τὸ κατάστημά του, μετὰ τὴν αἰτήσιν καὶ τὴν τυχόν γενομένην καταμέτρησιν.

### Παρατηρήσεις.

Τιθέμενοι σήμερον ὑπ' ὄψιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν τὰς θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχεδίου, περιττὸν εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν κατάκρισιν του, μετὰ τὸν ἔλεγχον ὃν οἱ ἐνταῦθα ἀμπελοκτῆμονες ἔφερον ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπευθυνόμενης ἀναφορᾶς των, ἣν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» ὀλόκληρον κατεχωρήσαμεν.

Μεθ' ὅσα ἐξετέθησαν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ κατὰ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, κατὰ τὸ σχετικὸν τοῦ Ἰπουργείου νομοσχεδίου, ὀλίγα μόνον συμπληρωτικὰ πληροφορία ὑπολείπονται νὰ δοθῶσιν, ἵνα καταδειχθῇ πόσον ἔχουσι δίκαιον οἱ ἐνιστάμενοι κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ οἱ θεωροῦντες τὴν μετατροπὴν του εἰς νόμον, ὡς καίριον τραῦμα τῆς καθόλου ἀμπελοφυῆς παρ' ἡμῖν.

Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγινώσκων τὸ νομοσχέδιον, ὁ φορολόγος νομοθέτης ἐπεκτείνει τὴν ἐλευθεριότητά του εἰς εὐρύτερον κύκλον, παρ' ὅσον ἐνομήθη κατ' ἀρχὰς, πᾶσαν δ' αὐτοῦ φορολογικὴν διάθεσιν ἰδιαιτέρως ἐνδεικνύει πρὸς ὀλίγους καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ κάτοικοι τῶν μεγαλειτέρων πόλεων ἴσως διότι δὲν ἐκρίθησαν ἱκανοὶ οἱ φόροι οὓς ἀπατίουσι ἐξαιρετικῶς οἱ ἄστοι ὑπὲρ τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων. Πρέπει ν' ἀγνοῆ τις τέλος τὸν οὓς ὄρους ὑπ' οὓς εἰς τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία παρασκευάζεται καὶ καταναλίσκεται ὁ εἶνος, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν εἰς αὐτὰς πόλιν καταναλώσεως, διότι ἀν τὴν ἐλαχίστην εἶχε γνώσιν αὐτῶν ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι τοιοῦτος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ, διότι καταναλίσει ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἔννοιαν ἐν τοῖς ὀλιγαριθμοῖς κέντροις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ, ἢ ὑπάρχουσα νὰ ὑποβληθῇ εἰς οἰκονομικὴν φορολογίαν ἐν τούτοις ὁ Συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου μετὰ μικρολόγου ὑπολογισμοῦ ταξινομεῖ τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία κατὰ τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτου ἀξιομετρεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρον, ὡς ἐάν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ ἡ φόρος καταναλώσεως εἰς κώμας καὶ χωρία κατοικουμένας ὑπὸ δύο χιλ. ἀνθρώπων καὶ κατωτέρω. Οἱ γνωρίζοντες τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα, εὐκόλως ἐννοοῦσι τοῦτο, ἀν δὲ μέχρι τοῦδε μόνος ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν τὸ ἀντελήφθη, δύσκολον εἶναι νὰ τὸν πληροφορησῶμεν ἡμεῖς ἤδη ἐν ἑνδεκάτῃ ὥρῃ. Διὰ τοῦτο εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι εἰς εὐρύτερον κύκλον ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου ἐπεξέτεινε τὴν ἐλευθεριότητά του, διότι ἄφησε πραγματικῶς ἀφορολόγητα πάντα τὰ κέντρα ἅτινα κατοικοῦνται ὑπὸ δύο χιλιάδων ψυχῶν καὶ κατωτέρω, μ' ὄλον ὅτι ἀνέγραψεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ φόρον τινὰ καὶ δι' αὐτὰ, ὅστις

πάντοτε θέλει μείνει ὀνομαστικὸς μόνον καὶ ὡς σκιά τῆς ἐπιτιμολογίας ἰσότητος τῶν πόρων.

Καὶ ἡμεῖς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ καὶ οἱ ἀμπελοκτῆμονες διὰ τῆς ἀναφορᾶς των, κατεδείξαμεν ἐναργῶς ὅτι ὑπὸ τοὺς ὄρους ὑπ' οὓς ὁ οἶνος παρ' ἡμῖν παράγεται, παρασκευάζεται καὶ καταναλίσκεται, ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθεὶς φόρος δὲν δύναται κατ' οὐδένα λόγον νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν καταναλώσιν, ἀλλ' ἐστὶ φόρος ἀμεσος ἐπιπίπτων ἐπὶ τῶν ἀμπελοκτῆμονων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἀπόδειξιν τούτου, ἀλλὰ καὶ ἀν δεχθῶμεν πρὸς χάριν τοῦ φορολόγου συντάκτου τοῦ νομοσχεδίου ὅτι ὁ φόρος δέον, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν θέλησίν του, νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς, φοβούμεθα μὴ τοῦτον πληρῶσαι μόνον οἱ ἀπορώτεροι τῶν καταναλωτῶν. Εἶναι ἄρα γε ἀδύνατον εἰς μὲν τοὺς εὐπόρους κτηματίας, τοὺς ἐγκαταστημένους ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅπου ὁ φόρος εἶναι βαρὺς, νὰ ἐναποταμιεύωσι χωριστὰ τὸν δι' ἰδίαν χρῆσιν προωρισμένον οἶνον ὡς καὶ τὸν διὰ τοὺς ἐργάτας των, καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὴν πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου, εἰς δὲ τοὺς εὐπόρους καταναλωτὰς νὰ προμηθεύωνται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν κτηματιῶν, ἐφ' ἀπαξ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐσοδείας τὸν οἶνον τῆς χρονιάς των, ἐν καταστάσει γλεύκου καὶ νὰ ἐναποταμιεύωσιν αὐτὸν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ἀποφεύγοντες τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου; Τότε τίς μένει νὰ πληρῶσῃ τὸν φόρον τῆς καταναλώσεως, ἐάν ὑπάρξῃ τοιοῦτος, εἴμῃ ὁ ἀπορος ἐργάτης, ὁ πτωχὸς λαός; Καὶ πόσος οἶνος τότε μένει, εἰς φορολογίαν, ἀφοῦ ὅλα τὰ κέντρα τὰ ἔχοντα πληθυσμὸν δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κατωτέρω μένουσιν ἀφορολόγητα, ἐπίσης ὁ κτηματίας διὰ τὸν οἶνον τῆς οἰκίας του καὶ τὸν τῶν ἐργατῶν του, ὁ εὐπόρος ἰδιώτης διὰ τὸν οἶνον ὃν θὰ καταναλώσῃ καθ' ὄλον τὸ ἔτος;

Ὅλην τὴν φορολογικὴν στοργὴν του ἐπεφυλάξατο ὁ νομοθέτης διὰ τὰς μεγαλιτέρας πόλεις, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νομοσχεδίου, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ ἐκλείσθη εἰς αὐτὰς καὶ ἄλλος πόρος καταναλώσεως τοῦ οἴνου των. Ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐκ τῶν μεγάλων ἀμπελοφόρων περιφερειῶν τὰ μικρότερα πλησιόχωρα κέντρα προμηθεύονται τὸν οἶνον οὐ στεροῦνται ἐπιβλαβόμενου τοῦ φόρου τῆς καταναλώσεως οἱ προμηθεύμενοι θέλωσι βεβαίως προσφεύγει διὰ τὰς ἀγορὰς των εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς κωμοπόλεις, ἵνα μὴ ὑποστῶσι τὸν φόρον τῶν πόλεων, ὅστις πολλάκις θὰ ἦναι ἴσος πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀγοραζομένου οἴνου. Οὕτω δὲ ἐάν τυχὸν αἱ Πάτραι μέρος τοῦ οἴνου των ἔδιδον μέχρι τοῦδε εἰς τὰς πλησιοχώρους κώμας, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξοδεύσῃ ποσὸν τι τοιουτοτρόπως, διότι τῇ ἀληθείᾳ μωροὶ ἤθελον εἰσθαι οἱ οἰνήμποροι Ἀστακοὶ ἐάν ἐπερμηθεύωντο παρ' ἡμῖν οἶνον βαρέως φορολογούμενον καὶ δὲν μετέβαινον ὀλίγον ἀπατέρω, εἰς Ἀλυσσὸν π. χ. νὰ εὕρωσι τοιοῦτον σχεδὸν ἀφορολόγητον. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ ἐκ τοῦ φόρου τούτου μικρὰ καταναλίσει ἐκλείπει διὰ τοῦ φόρου εἰς τὰς μεγαλιτέρας πόλεις, Ἄλλ' ὡς ὠρίσθη ὁ φόρος οὗτος κατὰ ποσόν,

είναι δικαιοί; είναι ανάλογος προς την έν γένει φορολογίαν του Κράτους; δέν άποροφά όλον τό έκ τής άμπελοργίας και οίνοποιίας κέρδος του ιδιοκτήτου; δέν είναι τέλος δημευτικός μέχρις άσπλαχνίας; Διά τής άναφοράς των οί άμπελοκτήμονες κατέδειξαν τοῦτο έναργώς, ούχ' ήτιον έχομεν εΐς χειρας σημείωσιν πεπειραμένου και εύσυνειδήτου κτηματίου ήν δέν θεωρούμεν περιττόν νά μεταφέρωμεν ένταῦθα, προς πληρεστέραν πίστωσιν των έν τή άναφορά εκείνη έκτεθειμένων: Ίδού ή σημείωσις: «Κύριε Συνάκτα. Ορθώς οί κτηματίαι ίσχυρίζονται ότι ή επί του οίνου μελετωμενος φόρος, μ' όλον ότι ονομάζεται, διά του νομοσχεδίου, φόρος καταναλώσεως, εΐτί κατ' ούσίαν φόρος άμεσος δν θέλουσι καταβάλλει μόνοι οί άμπελοκτήμονες. Άλλ' όμως τοιοῦτος φόρος θέλει καταστρέψει την παρ' ήμιν άμπελοργίαν, διότι θ' αφαιρέση από τους κτηματίας την έν των άμπελων των πρόσοδον άπασαν. Διατελώ κτηματίας και κατ' ανάγκην οίνοποιός, ως όλοι σχεδόν οί συνάδελφοί μου· γνωρίζω συνεπώς έν άκριβεία άναμφισβητήτως πόση απαιτείται δαπάνη διά την καλλιέργειαν ενός στρέμματος, άμπελου, πόσον ποσόν κατá μέσον όρον παράγει έκασον στρέμμα, ποία είσι τά έξοδα τής έναποταμιεύσεως του οίνου και τής πωλήσεως, και ποία ή πιθανή τιμή αύτου ένταῦθα. Σας παρακαλώ νά δημοσιεύσητε λεπταμερῆ σημείωσιν όλων τούτων, ήν κατήρησα έν τή πεποιθήσει ότι ούδεις θά εύρεθῆ νά άμφισβητήση την άλήθειαν αύτης, διά νά καταδειχθῆ πόσον έχουσι δικαίον οί κτηματίαι άποκρούοντες φόρον όστις μέλει νά καταστρέψη αύτούς τελείως.

Κατά μέσον όρον αΐ άμπελαι ήμῶν ένταῦθα παράγουσιν κατα στρέμμα τέσσαρα φορτώματα σταφυλών, ήτοι πέντε βαρέλας οίνου, προς 50 οκάδας έκάστη· δέχομαι δέ ότι παρ' ήμιν ο οίνος πωλείται ούχι ως οί έν τή άναφορά ίσχυρίζονται 16 δραχ. την βαρέλαν, αλλά είκοσι και τοῦτο χάριν του κ. Υπουργού και ίνα μή εΐπη ότι προς τό ήμέτερον συμφέρον ύποτιμῶμεν τό προϊόν μας. Οὔτω λοιπόν ο κτηματίας έξ ενός στρέμματος άμπελου καλώς καλλιεργουμένης έχει άκαθάριστον πρόσοδον δραχ. π. έκκτόν. Ίδῃ ας έξετάσωμεν έν άκρα λεπτομερεία πόσα δέον νά έξοδούση διά καλλιέργειαν, την συγκομιδήν, την έναποταμιεύσειν κ. τ. λ. του οίνου του, διά νά ιδώμεν τί μένει αύτῷ διά τούς κόπους του, διά την άξίαν του κτήματός του, ως έξοδον τής περιουσίας του, και προς πληρωμήν των φόρων.

Έξοδα καλλιέργειας ενός στρέμματος άμπελου Κλάδευμα ήμερομ. 1 1)2 προς δρ. 3,30 με τον οϊνον δρ. 4,95  
 Ξεκλημάτισμα » 1,00  
 Σκάψιμον και σκάλισμα ήμερομισθια 6 προς δραχ. 4 » 24,00  
 Βλαστοκόπημα και ξεφύλλισμα ήμερομισθιον έν » 1,50  
 Θείον, οκαδ. 8 προς λεπ. 31 » 2,50  
 Φυλακτικά (καλοκαιρινή φύλαξις) » 1,00  
 Στηλάρια και στηλωτικά » 1,50  
 Άναπόφευκτα σήμανα (συμπληρώσεις κενῶν) άνοιγμα χανδάκων, άγώγιον θείου, επίστασία, και άλλα μικρά έξοδα » 8,00

Τό όλον » 44,45  
 Έξοδα συγκομιδῆς και έναποταμιεύσεως πέντε βαρελών οίνου, οὐς παράγει έν στρέμμα άμπελου.  
 Τρυγητός (εΐς εργάτης εΐς μίαν ήμέραν κόπτει 3 φορτώματα σταφυλών, άντι ήμερομ, δρ. 2. διά 4 φορτώματα » 2,67  
 Πατητικά (16 φορτώματα την ήμέραν δραχ. 3 » 75  
 Μεταφορά έκ τής άμπελου εΐς την πόλιν προς 1 δρ. τό φόρτωμα » 4,00  
 Άσκοί (διά την μεταφοράν π. χ. 200—240 φορτωμάτων απαιτοῦνται πέντε ζῶα, δέκα άσκοί και δύο έτεροι διά την μετάγγισιν· οί άσκοί τιμῶνται προς δρ. 15 κατά ζεύγος δρ. 90: ή-

τοι εΐς έκαστον φόρτωμα άντιστοιχοῦν λεπτά 45, εΐς τά τέσσαρα του στρέμματος ή τας πέντε βαρέλας » 1,80  
 Μετάγγισις, δι' έκάστη βαρέλαν λεπ. 10 » 50  
 Ρητίνη, άξία αύτῆς λεπ. 30 κατά βαρέλ. » 1,50  
 Ένοίκιον οίναποθήκης (επί άποθήκης χωρητικότητος 300 βαρελών απαιτείται ένοίκιον δρ. κατ' έτος 400, όθεν εΐς έκάστην βαρέλαν αναλογεί δραχ. 1,33 εΐς τας πέντε » 6,65  
 Ένοίκιον οίνοδοχείων προς λεπ. 70 κατá βαρέλαν » 3,50  
 Σχοινία γιδιῶν, ράκι έργατῶν, επίστασία, τρόφιμά τινα, έλαιον, πόρτισμα βαρελίων και μικρά τινα άλλα αναγόμενα εΐς επισκευάς κλπ. κατá βαρέλαν λεπ. 25 » 1,25  
 Εΐς οίναποθήκην βαρελών 300 απαιτείται εργάτης μισθωτός προς πλῆσιν δοχείων, φρούρησιν κατá τας νύκτας κτλ. δρ. έν όλῳ 75, ήτοι δι' έκάστην βαρέλαν λεπ. 25 » 1,25  
 Φυσική μείωσις (φύρα) 4 ο) ήτοι 80 λεπ. κατá βαρέλαν λογιζομένης τής άξίας αύτῆς; εΐς δρ. 20 » 4,00  
 Πωλητικόν δι' έκάστην βαρέλαν δρ. 1 » 5,00  
 Έξοδα συγκομιδῆς » 32,87  
 Εΐς ταῦτα προστιθέμενα και τά τῆς καλλιέργειας έξοδα » 44,45  
 -----  
 77,32

Οὔτω έκ τής άκαθάρστου προσόδου ενός στρέμματος άμπελου έκ δραχμῶν 100 μένει καθαρά πρόσοδος εΐς τον ιδιοκτήτην δραχμαί 22 και 68 ήτοι κατá βαρέλαν δραχ. 4, 55. Αὔτη εΐστιν ή άμοιβή διά τον τόκον τής άξίας του κτήματός του, διά τον τόκον του κεφαλαίου τής καλλιέργειας, διά την προσωπικήν αύτου φροντίδα, χωρίς νά ύπολογίσωμεν την ανάγκην των λιπασμάτων ήτις πολλάκις είναι άναπόφευκτος, χωρίς νά λάδωμεν ύπ' όψιν τας θεομηνίας αΐτινες εύσιωδῶς έπιρεάζουσιν επί τό έλαττον την παραγωγήν, οὔδε τούς κινδύνους τής έξυδάσεως εΐς οὐς ύπόκειται συνεχῶς ο οίνος:

Άλλά τί θ' άπομείνη έκ τής καθαρῆς ταύτης προσόδου εΐς τον άμπελοκτήμονα Πατρῶν, εάν έπιβληθῆ ο διά του νομοσχεδίου δρισθεΐς φόρος; Οά πληρωσῆ 5 1)2 λεπτ. νέας δραχ. κατ' οκάν, ήτοι παλαιάς δραχ. κατá βαρέλαν 3, 08. Εΐς ταῦτα προστιθέμενος 20 ο)ο φόρος δημοτικός και 10 ο)ο οδικός, (λεπ. 92 1/2) έχομεν, εφ' έκάστης βαρέλας οίνου, άποφερούσης, κατá τούς άνω ύπολογισμούς, καθάραν πρόσοδον δρ. 4,55, φόρον δραχ. 4: θά άπομείνη όθεν καθάρον κέρδος εΐς τον άμπελοκτήμονα εφ' έκάστης βαρέλας οίνου λεπ. 55 ήτοι 2, 75 δρ. κατá στρέμμα. Οά μεινωσι δέ και αύται εΐς τον ιδιοκτήτην εφ' όσον δέν τας άποροφήσωσιν αΐ δαπάναι τής καταμετρήσεως, τής μεταβάσεως των ύπαλλήλων του δημοσίου, του χαρτοσήμου και λοιπά, αΐτινα ο νομοθέτης έπέρριψεν επί του δυστυχούς άμπελοκτήμονος.

Η εύγλωττία των άνω αριθμῶν εΐστιν άκαταμάχητος, διά νά έχωσι χρείαν ένισχύσεως τινός. Ασυπρόν μόνον είναι ότι την δύναμιν αυτών και την λογικήν δέν θέλωσι νά κατανοήσωσι μόνοι οί μελετώντες παρ' ήμιν την άνόρθωσιν των οικονομικῶν τής χώρας, διότι ή φροβεωτέρα τύφλωσις είναι των μη θελώντων νά ιδώσιν. Έν όλίγαις λέξεσιν ως πόρισμα του έλέγχου του περι φορολογίας του οίνου νομοσχεδίου δυνάμεθα νά εΐπωμεν ότι, εάν έπιβληθῆ ο επί του οίνου φόρος, κατá τούς όρους του νομοσχεδίου, ή άμπελοργία παρ' ήμιν προγράφεται έκ του κύκλου τής ατομικής δραστηριότητος, μεγάλη τάξις κτηματιῶν καταστρέφεται, ο δε δημόσιος θησαυρός έλάχιστα θά προσπορισθῆ έκ του φορολογικού τούτου πόρου.

Τό Καπιτώλιον των Πατρῶν.

Τό ήμέτερον Δημοτ. Συμβούλιον και όπόναν άκόμη έπιλαμβάνηται ίερωτάτων ύποθέσεων, δέν είναι κατ' οὔδένα τρόπον δυνατὸν νά δείξη προς αύτάς πλειότερον σεβασμόν ή εύλαβειαν παρ' όσον ένδεικνύεισυνήθως κατáτην συζήτησιν των ύλικωτέρων συμφερόντων του Δήμου, εΐς δέν είναι άμέτοχον όλως και ιδιωτικόν τι συμφέρον, καμματική τις ιδέα, ποταπή τις πρόθεσις. Άρκεί ή ίερωτέρα ιδέα νά τεθῆ επί τής τραπέζης του ήμέτερου Δημοτ. Συμβουλίου, διά νά γελωτοποιηθῆ και νά καταντήση τό άντικείμενον άγοραίας και άνευλαβούς συζητήσεως. Ταῦτα λέγομεν έχοντες ύπ' όψιν τά πρακτικά μιᾶς των τελευταίων συνεδριάσεων του Δημοτ. Συμβουλίου, καθ' ήν έτέθη έπό συζήτησιν ή πρότασις του άξιοτίμου Συμβούλου κ. Γ. Παναγοπούλου, περι άνεγέρσεως ένταῦθα άνδριάντος εΐς τον αοίδιμον αρχιεπίσκοπον Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόβ, ήν έπηκολούθησαν άμέσως άλλαι προτάσεις περι άνεγέρσεως άνδριάντων και άλλων τεθνηκότων επισήμων άνδρῶν, εΐτε του άγῶνος εΐτε τής μεταγενεστέρας εποχῆς, καθ' ήν οί κ. κ. Σύμβουλοι έλθισμόνησαν έν τίνι πνεύματι δέον νά έπιλαμβάνωνται παρομοίων θεμάτων.

Δέν θά αναγράψωμεν βεβαίως ένταῦθα τά κατá την συνεδρίασιν εκείνην του δημοτ. Συμβουλίου, διότι δέν θέλομεν ν' άσεβήσωμεν προς την μνήμην εκείνων οὐς θέλομεν νά τιμήσωμεν, ως έπραξε τό σωματεϊον τουτο ύπερ έξέλαβεν την αΐθυσαν αύτου ως τό Καπιτώλιον των καθ' ήμᾶς ήμερῶν. Τοιαῦται προτάσεις δέν συζητοῦνται ως συνεζήτησε τό ήμέτερον Συμβούλιον, οί δέ συζητοῦντες άπεκδύονται πρότερον τά γήινα πάθη· συζητοῦνται δέ μετ' εύλαβείας και προσοχῆς άκρας και κατá τρόπον πανηγυρικόν μάλλον ή συζητιτικόν. Βεβαίως ή πρότασις του κ. Παναγοπούλου, ταῦ νά άνεγείρωμεν ένταῦθα δημοτική και κοινή δαπάνη άνδριάντα εΐς τον αοίδιμον Γερμανόν, άνταποκρίνεται εΐς ίεράν έπιθυμίαν του τόπου έλοκλήρου και είναι άνωτέρα παντός έπαίνου· άπορον μόνον είναι πῶς ή πρότασις αύτη έπέρχεται τόσον βραδέως και πῶς ή εύπορος ήμῶν πόλις τόσον άργά διενεγήθη νά διαγωνισῆ και δι' όρατου σημείου, τον προς την μνήμην του Ιεράρχου εκείνου σεβασμόν και άγάπην της.

Οί κοινότεροι οἶκος των άνθρώπων γνωρίζουσιν ήδη ότι αΐ τοιοῦται εύγενεΐς όντως ιδέαι διά νά μή άπολέσωσιν οὔδέν έκ τής ίερότητός των και του γοήτρου των δέν φέρονται ένώπιον πολυμελῶν σωματείων έξαπίνης, ως εΐπειν και ένμέσω τόσων άλλων μικρολόγων προτάσεων άνακινῶνται πρότερον εΐς τούς άπαρτίζοντας τό σωματεϊον, ζητείται ή γνώμη των και ή ψήφος των έκ των προτέρων, και μετá την πληροφορίαν ότι τά προτεινόμενα άνταποκρίνονται εΐς τά αΐσθήματα και τά φρονήματα όλων, φέρονται εΐς την δημοσίαν συνεδρίασιν, ούχι διά νά συζητηθῆ ή όρθότης των, αλλά μόνον διά νά γίνωσι δεκτά πανηγυρικῶς και μετ' εύφημιῶν. Όταν προκειται νά καθίσωμεν τούς παρ' ήμῶν τιμωμένους εΐς την μερλίγκαν, νά άνευρώμεν έν δημοσίᾳ συνεδρίασει, με τό σιγάρον ίσως εΐς τό στόμα και τας ιστορικές μας γνώσεις εΐς την κεφαλήν, τον μάλλον άξιον τιμῆς, διά να του άνεγείρωμεν άνδριάντα, νά κάμωμεν τας συγκριτικᾶς μας μελέτας επί των εύεργεσιῶν ας εΐς έκαστον όφείλομεν, νά θφαρπάσωμεν την συγκατάθεσιν των μη έχόντων τό θάρρος τής γνώμης των και νά δώσωμεν άφορημῆν εΐς τούς θραυστέρους ν' άδολεσχῆσωσι, νά μή καταλήξωμεν εΐς αὔδεμίαν άπόφασιν και νά διαλυθώμεν έν σιγῇ ή έν θορύβῳ, προτιμώτερον νά λείπη τοιαύτη τιμή εΐς τούς άξίους εύγνωμοσύνης άνδρας και αύτοι δέ οί ίδιοι ήθελον προτιμήσει μάλλον νά λησμονηθῶσι τελείως παρá τοιούτων άπογόνων ή νά τιμηθῶσι παρ' αυτών. Καί αύται αΐ ίερώτεραι και πατριωτικώτεραι προτάσεις, έρχόμεναι κατá τοιοῦτον τρόπον ένώπιον πολυμελῶν σωματείων και μη εύρίσκουσαι παρασκευασμένον τό έδαφος, κινδυνεύουσι νά

καταβασθῶσιν εἰς τάξιν ζητημάτων κοινῶν, οἷον τοῦ τῶν Δημοτ. πιστώσεων· διότι τὰ ἀπράσκεινα πνεύματα εὐκόλως παραγνοῶντες τὴν φύσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ δυσκόλως ἀποβάλλουσι τὴν ἀποκτηθεῖσαν ἐξίν τοῦ συζητεῖν τὰ πολυμελῆ σωματῖα. Φαντασθῶμεν δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπορρίπτων π. χ. παρομοίαν πρότασιν, λόγῳ οἰκονομίας, ἢ διότι εὐρίσκει ἄλλον τινὰ ἔχοντα τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος εἰς τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην, διὰ τὸ πολυτιμώτερον τῶν εὐεργεσιῶν ἢ τῶν πρὸς τὸν τόπον ἐκδουλεύσεων του!

Ἄλλ' ὅπως ἴδωμεν ὑπεβλήθη ἡ περὶ τῆς πρόκειται πρότασις καὶ γομίζομεν ὅτι τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν Συμβούλιον ἠσέβησε πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν, μὴ ἀποδεχθὲν αὐτὴν ἀσυζητητῆ καὶ μετ' εὐφρημῶν. Πλείστορον ὅμως ἠσέβησαν οἱ δι' ἄλλων ἀκαίρων προτάσεων καταβιάσαντες τὸ ζήτημα εἰς τάξιν καθαρῶς δημοτικῶν ζητημάτων, μετατρεπομένου εὐχερῶς εἰς θεραπείαν μικροφιλατιμῶν ἀνοικείων, καὶ ἀνοίξαντες συζήτησιν ἐν οὐ δέοντι. Ἄφου τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε πλέον μὲ τὰ σωστά του νὰ γίνῃ ὁ τιμητὴς τῆς παρωχημένης γενεᾶς, ν' ἀνεγείρῃ ἐν μέσῳ ἡμῶν Καπιτώλιον, ἢ Πάνθεον, καὶ νὰ τιμῆσθαι τοὺς διαπρεπεῖς αὐτῆς ἄνδρας δι' ἀνδριάντων, δι' ὀνομασίας ὁδῶν καὶ πλατειῶν κλπ. ἅς ἐπιληφθῆ τοῦ ἔργου κατὰ τὸν ἄνθρωπινώτερον. Ἄς ἐρωτήσῃ ἄλλους δήμους τίνι τρόπῳ ἐπιτελοῦσιν οὗτοι παρόμοια λεπτὰ καθήκοντα, καὶ δὲν προσκρούωσιν εἰς τὸ πρέπον, εἰς φιλοτιμίας προσώπων, εἰς τοὺς σκοπέλους τέλος τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας, καὶ ἅς ἀπομιμηθῆ τούτους, διότι τὸ σύστημα ὅπερ ἀπὸ τίνος παρεδέξατο, τείνει νὰ καταδείξῃ ὡς οὐχὶ σοβαρὰς τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας του.

Ἄν δὲ θέλῃ τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον νὰ μάθῃ παρ' ἡμῶν τίνι τρόπῳ διεξάγουσιν ἀλλαγῶν τὰ τοιαῦτα ζητήματα δυνάμεθα νὰ τὸ πληροφρήσωμεν ἐν ὀλίγοις. Προκειμένου π. χ. νὰ ὀνομασθῶσιν αἱ ὁδοὶ ἢ αἱ πλατεῖαι πόλεως τινός, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καταρτίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν του, ἢ ἄλλων ἀνδρῶν εἰδικωτέρων εἰς τὴν ἀναθέτει τὴν ἐντολήν νὰ ἐξεύρῃ τὰ καταλληλότερα ὀνόματα καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἔγκρισίν του. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐν τῇ ὀνοματοθεσίᾳ ἐκλέγει τὰ ὀνόματα εἴτε τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἢ τῆς μυθολογίας, εἴτε τὰ τῶν ἁγίων τοῦ χριστιανισμοῦ, εἴτε τὰ τῶν διαπρεπεστέρων ἀνδρῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἁγῶνος, τῶν συγγενεστέρων πρὸς τὴν πόλιν, εἴτε κατέρχεται εἰς τὴν τάξιν τῶν συγχρόνων καὶ μετὰ λόγου τινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ἐκλέγει τοὺς ὀνομασίμους, οὕτω δὲ δὲν προσκρούει εἰς οὐδὲν αἰσθημα, εἰς οὐδεμίαν φιλοτιμίαν τῶν τοῦ τόπου οἰκογενειῶν, διότι ἐκ τῶν ἰσοτίμων οὐδένα παραβλέπει. Οὕτω ἐάν π. χ. ἡ πόλις ἡμῶν θελήσῃ νὰ τιμῆσθαι καὶ διακωμῆσθαι τὴν μνήμην τῶν πρώτων προστατῶν τῆς δι' ἀνεγέρσεως ἀνδριάντων ἢ διὰ τῆς βαπτίσεως ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τῶν, θεβαίως κατ' οὐδένα τρόπον ἐδύνατο νὰ παρῆ τὸ σεβαστὸν ὄνομα τοῦ Βενιζέλου Ῥούφου, ἀλλὰ συνάμα δὲν ἐδύνατο νὰ λησμονῆσθαι καὶ τὸ ἀγαπητὸν τοῦ Ἀντωνίου Καλαμογάρτου καὶ τοῦ δημάρχου Ἰωάννη Μποσκάρου, ὅπερ καίτοι μὴ γραφέν εἰς οὐδεμίαν πλάκα, διατελεῖ κεχαρῶς βαθύτατα εἰς τὴν καρδιάντων συγχρόνων του, τὸ τοῦ Λόντου κτλ. Ὅπόταν ἄλλως διενεργῆται ἢ τοιαύτη τιμητικὴ ἐργασία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπόλυσι μέγα μέρος τοῦ κύρους τῆς, ἢ δὲ κοινὴ συνείδησις δὲν εὐρίσκειται διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῆ αὐτὴν, προσκρούει δὲ καὶ εἰς τὴν φιλοτιμίαν οἰκογενειῶν καὶ τοιαύτη ἐνέργεια δὲν πρέπει νὰ γενῆ δυσάρεσκείας, νὰ ἐξάπτῃ παλαιὰ μίση, νὰ ποτίζῃ πικρίαν τοῦς ἀπογόνους ἐκλεκτῶν πολιτῶν.

Ἄφου λοιπὸν τὸ δημοτικὸν ἡμῶν Συμβούλιον δὲν ἐγένετο ἀκόμη ἱκανὸν νὰ διεξαγάγῃ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀπληλαγμένον ἀδυναμιῶν ἀξιοθρηνητῶν, παρόμοια ζητήματα, καλῶς ἤθελε πράξῃ ἂν δὲν ἐπελαμβάνετο αὐτῶν παντάπασιν καὶ ἐνησχολεῖτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἔργα τῆς δικαιοδοσίας του.

ἐὰν ἐπεψήφισεν ὅτι ὑποβάλλεται αὐτῷ, ἐὰν ἐξοικονῶνται ὅπως ἴδωμεν τὰς περιστάσεις τῆς δημοτικῆς διοικήσεως, ἐὰν ἤρκειτο εἰς τὴν τιμὴν νὰ προστατεύῃ ἀπελεσματικῶς τὰ δημοτ. συμφέροντα κτλ. Ἄς μὴ ἔχῃ τὴν φιλοδοξίαν ν' ἀποβῆ τὸ τιμητικὸν τῶν προγεγεννημένων καὶ τῶν συγχρόνων του, οὐδὲ τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύῃ ὅτι κατέχει τὰς κλείδας τοῦ Πανθέου, ἢ τοῦ Καπιτωλίου.

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐλευθέρων καὶ ἀγλειῶν ἐνεποίησαν καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἰσθησὶν τὰ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου διαδραματισθέντα, ἅτινα κατέδειξαν εἰς τὴν ἐκπεπληγμένην κοινὴν συνείδησιν ὅτι οἱ ὅροι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ εἴου δὲν κατενόηθησαν ἰσχυρῶς παρ' ἡμῶν, μετὰ τοσούτων ἐτῶν πάροδον, καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ τόπου καὶ ὅτι τὸ ἀνθρωπίνως φέρεσθαι ἀληθμονεῖται συνεχῶς παρ' ἐκείνων εἰς οὓς εἶναι ἐμπεισαυμένη ἡ τύχη τῆς χώρας. Σκηναὶ αἴτινες ἤθελον δυσφημησῆ καὶ τὸ ἔσχατον καπηλεῖον τῶν προαστείων, ἐὰν ἤθελον συμβεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἤθελον ἐπισύρει τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, διαδραματιζόμενοι ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ συζητοῦνται τὰ ὑψίστα τῆς πολιτείας συμφέροντα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, διαφεύγουσι καὶ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν κατάκρισιν παντὸς ποιοῦντος τὴν Πατρίδα, καὶ μόνον τὴν κατάραν του ἐπισύρουσιν.

— Πολλὸς γίνεται κατ' αὐτὰς λόγος περὶ τῆς διευθύνσεως ἢν θὰ λάβῃ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας καὶ ἐκ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ σημεῖα τῆς διαβάσεως τῆς διὰ τῆς πόλεως· διότι διεδόθη καὶ ἐπιστεῦθη ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη θέλει ἐνώσει τὰ δύο ἄκρα τῆς πόλεως ἡμῶν, πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, διερχομένη καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς αἰμασίας· τοῦτο πολλοὶ παρ' ἡμῶν λογιζόμενοι ὡς ἐπιζήμιον τῇ πόλει καὶ τῷ ἐμπορίῳ αὐτῆς, διότι φρονοῦσιν ὅτι διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς ἡ πόλις ἀποχωρίζεται τῆς θαλάσσης διὰ Σινικοῦ τοίχους κτλ. Κατὰ τῆς τοιαύτης τῆς γραμμῆς διευθύνσεως συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη ἀναφορὰ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν, πολλὰ δὲ γίνονται ἐν δημοσίοις κύκλοις συζητήσεις. Μ' ὅλον ὅτι ἡμεῖς καλῶς γνωρίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ταύτῃ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν οὐδαμῶς ὑπολανθάνει ἐχθρότης τις κατὰ τῆς ἀναλαβούσας τὸ ἔργον τῆς στρώσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἐταιρίας, ἢ παραγνώριστις τις τοῦ ἀρξαμένου ἤδη ἔργου, πολὺ φοβούμεθα μὴ καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἔτερον πιστευθῆ παρὰ τῶν μὴ γνωριζόντων τὰ πρόσωπα, καὶ ἐκληφθῆ ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἀναίσθητος πρὸς τὰ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου προσδοκώμενα εὐεργετήματα, ἀρχίζει ἀντίδρῃσιν κατ' αὐτοῦ καὶ μετὰ λεπτολόγου δυσπιστίας χαιρετᾷ τὴν ἐναρξίν του. Καὶ εὐλόγως δύναται νὰ ἐκληφθῆ οὕτω, ἀφου δι' ἀναφορῶν, θερμῶν συζητήσεων κ.τ.λ. κατακρίνομεν προθέσεις μὴ ἐκδηλωθεῖσας εἰσέτι, καὶ σχέδια μὴ πραγματοποιηθέντα· διότι ὡς καλῶς ἐσμέν πληροφρονημένοι οὐδὲ ἐν σχεδίῳ ἐχαράχθη εἰσέτι γραμμὴ τοιαύτη, οὐδὲ διευτυπώθη ἀκόμη παραμοία ἰδέα, οὐδὲ ὑπεβλήθη τοιοῦτον σχεδιάγραμμα εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν σύμβασιν, διὰ νὰ ἐξεργηθῶμεν κατὰ τῆς τυχόν ἐλαττωματικῆς διαβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου. Μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας ἅς ἔχωμεν ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ ἅς μὴ φαινόμεθα ἀντιπράκτοντες εἰς ἔργον ὅπερ οὐδέποτε εἶναι ἐπιζήμιον ὅθεν δήποτε καὶ ἐὰν διέρχεται, καὶ κυροῦντες διὰ τῆς προκαταβολικῆς δυσπιστίας τὴν περὶ ἡμῶν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, ὅτι μετὰ τίνος ἐχθρότητος ἀδικαιολογῆτος προσφερόμεθα ἰπρὸς πάντα ἀναλαμβάνοντα παρ' ἡμῶν ἄξια λόγου ἔργα. Ὅποτεν ἢ ἐργολάβος ἐταιρία ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ τιμῆμα τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διὰ τῆς πόλεως μας, ἔκτασις καὶ πιστωθῆ ὅτι ἡ διὰ τινῶν σημείων ὠρισμένων διέλευσις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἢ ἀπαρακωλήσῃ

οὐσιωδῶς τὴν συγκοινωνίαν πρὸς ἡμῶν, ὅα παρακωλήσῃ τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου κ. τ. λ. τότε δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὰς ἡμετέρας παραστάσεις καὶ ἅς ὄμεν βέβαιοι ὅτι θὰ εἰσακουσθῶμεν καὶ παρὰ τῇ ἐργολάβῳ ἐταιρίᾳ καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Τοιαύτη ὅμως ἐνέργεια γενομένη ἀπὸ τοῦ νῦν, εἶναι τόσον πρόωρος, ὥστε δύναται νὰ παρεξηγηθῆ, μ' ὅλον ὅτι ἐπαναλαμβάνομεν ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία ὑπολανθάνει ἐν αὐτῇ δυσμενῆς διάθεσις πρὸς τὸ ἔργον, ἢ τοὺς ἀναλαβόντας τὴν συντέλεσίν του.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα δύο κλοπαὶ ὑπὸ κινδυνωδεστάτους ὄρους, μία ἐπίθεσις ἐν νυκτερινῇ ὥρᾳ πρὸς σκοπὸν ληστείας, τραυματισμοὶ τινες καὶ πολλαὶ παραβάσεις οὐσιωδῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων. Ὅλα ταῦτα μαρτυροῦσιν ἀνεπάρκειαν ἀστυνομικὴν, οὐχὶ βεβαίως ἐγκειμένην εἰς τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, οὕτως τὸν ἀκούραστον ζήλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίζομεν, ἀλλ' εἰς τὴν κατάρτισιν αὐτῆς καὶ τὰ μέσα. Μ' ὅλον ὅτι ὁ νέος Ἀστυνόμος ὑπὸ πολλῆς διακαίεται ἐπιθυμίας νὰ καταρτίσῃ ἀστυνομίαν ἀξίαν τῆς πόλεως καὶ πρὸς τοῦτο ἐργάζεται ἀνεκδοτῶς κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του βραχυχρόνιον διάστημα, ἐσμέν πεποισμένοι ὅτι καὶ οὗτος οἰκτρῶς θέλει ἀποτύχει, ὡς ἀπέτυχον τόσοι ἄλλοι ἀξιοτίμοι συμπολίται, ἐὰν δὲν παραχωρηθῶσιν αὐτῷ ἄφθονα τὰ μέσα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς πόλεως καὶ δὲν ὀργανωθῆ ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπὸ ἄλλους ὄρους ἢ τοὺς διέποντας μέχρι τοῦδε τὴν ἐκλογὴν τῶν κατωτέρων ὀργάνων, τὴν μισθοδοσίαν των, τὸν ἀριθμὸν των κτλ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐνταῦθα ἀστυνομία ἀνεκτὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κλητῶν ὅν ἐνοοῦμεν νὰ ἔχωμεν, οὐδὲ μὲ τὴν μισθοδοσίαν ἢν παρέχομεν αὐτοῖς, οὐδὲ μὲ τὴν ἐνεστῶσαν ὀργάνωσιν, ἐὰν ὀργάνωσις δύναται νὰ κληθῆ ἢ ἀπλῆ στρατολογία ἀνθρώπων τυχαίων καὶ οὐδὲν κεκτημένων ἀστυνομικῶν προσόν. Ἡ πόλις ἡμῶν κῦζησε καὶ κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἔκτασιν, ἐνέχει δὲ καὶ πολλὰ στοιχεῖα ὑποπτα καὶ ἔχει πολλὰς ἀνάγκας δεομένας θεραπείας λελογισμένης καὶ ταχείας. Εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς αὐτὴν 40 μόνον κλητῆρες, (διότι τόσοι εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἢ ἀπόμαχοι τινὲς τῶν κομμάτων, ἢ ἀσχολοῦνται εἰς ἀλλότρια ἔργα, ἢ μισθοδοτοῦνται χωρὶς νὰ ὑπηρετῶσι) καὶ μὲ μισθὸν δραχμᾶς 50 κατὰ μῆνα; Ἦτο καιρὸς νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ἡ διὰ τὴν ἀστυνομίαν δαπάνη ἔπρεπε νὰ διπλασιασθῆ καὶ ἔσως νὰ τριπλασιασθῆ, νὰ ὀργανωθῆ δὲ ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἄλλως καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς πόλεως· ἐν τούτοις τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἐδείχθη τόσον σπάταλον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, ἤδη κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἡθελήσεν, ὡς εἰ μετανοοῦν, νὰ δείξῃ φειδωλίαν καὶ στάδιαν τῆς ἀγίας ταύτης προθέσεως τοῦ ἐξελέξατο τὸ ἀστυνομικόν, καὶ ἐνῶ ἐχάριζε πρὸ ὀλίγου χιλιάδας δραχμᾶς εἰς ἐνοοούμενους ὀφειλέτας καὶ ἐνέκρινεν ἐκ συστολῆς μάταια πολυδάπανα ἔργα, ἐκλείσει στεναγῶς τὰ ὦτα εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ πρώην Ἀστυνόμου κ. Παπακωνσταντινίδου καὶ ἠρηθῆ αὐτῷ αὔξησιν ὀλίγων χιλιάδων δραχμῶν τῆς ὀργάνωσεως τῆς ἀστυνομίας, τῆς τὰς βάρσεις μετ' ἀξιοπαινοῦ νομισμοσύνης εἶχε θέσει οὗτος ἀσφαλῶς ἐν βραχείᾳ χρονικῷ διαστήματι. Τώρα τὰ οἰκονομηθέντα ἔξοδα ἐκείνα καθεῖται νὰ πληρωθῇ ὁ καλὸς ἡμῶν φίλος κ. Δ. Φιλίππου, ὁ δυστυχῆς ἀνθρακὺς καὶ ἴσως θὰ συμπληρωθῶσιν αὐτὰ καὶ ἄλλοι λίαν προσεχῶς. Ὁ νέος Ἀστυνόμος δὲν πρέπει διὰ τῆς προσωπικότητός του νὰ κυρώσῃ τὸ ὑπάρχον παρ' ἡμῶν ἀστυνομικὸν σύστημα· τὴν μεγαλύτεραν ἐκδούλευσιν ἢν ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πόλιν εἶναι νὰ μελετήσῃ, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δξυδερκείας, τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀστυνομίας, νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν κλητῶν, τὴν δικαίαν καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὸ ποῖον τῶν στρατολογηθησομένων κατωτέρων ὀργάνων καὶ βοηθῶν του, τὰ λοιπὰ ἐν γένει μέσα, ὧν δεῖται καλῆ ἀ-

στουνομική ὀργάνωσις καὶ νὰ ζητήσῃ πάντα ταῦτα ἀνελλιπῶς παρὰ τῶν ἀρμοδίων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀνευ περαιτέρω ἀναβολῆς θέσιν ἧτις ἀνευ ὄλων τῶν ἀνωτέρω, κατ' οὐδένα τρόπον θὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις του καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου τὰς καλλίστας ιδιότητάς του. Ταύτην τὴν εἰλικρινῆ συμβουλήν διδούσιν αὐτῷ οἱ πολυάριθμοι φίλοι του καὶ οἱ κηδόμενοι τῆς ὑπολήψεώς του· ἂν τὰ ἐναντία σφίξωσιν εἰς τὰ ὄσα του ἄλλαι σειρῆνες ἀς δυσπιστήσῃ εἰς τὰς εἰς γήσεις των.

— Ὁ ἄξιότιμος ἡμῶν συμπολιτῆς κ. κ. Ἀδελφοὶ Φραγκόπουλοι ἀπέστειλαν προχθὲς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου Ἐπιτροπείαν δραχμὰς ὀκτακοσίας, ὅπως αὕτη τὰς διανεμῆ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν Χριστουγεννῶν εἰς τὰς ἀπόρους τῆς πόλεως οἰκογενείας. Συγχαίρομεν τοὺς δωρητὰς διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῶν ἐμπνευσιν, ἧτις ἐπισπᾶται κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν τυπικῶν προσρήσεων, εὐχὰς εἰλικρινεῖς, τὰς εὐχὰς τῶν εὐεργετουμένων, εὐχόμεθα δὲ ὅπως καὶ ἄλλοι εὐποροὶ παρ' ἡμῖν οἰκοὶ ἀναμνησθῶσι κατ' αὐτὰς τοὺς δεινοπαθοῦντας ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ ἔλθωσι παρήγοροι ἀρωγοὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν αὐτῶν.

— Παρομοίως καὶ ὁ φιλόανθρωπος ἡμῶν συμπολιτῆς κ. Πέτρος Ἀνοῖνος, ὁ παλαιὸς οὗτος τοῦ ἡμετέρου βρεφοκομείου εὐεργέτης καὶ ταμίας, ἐνέδυσεν ἰδίᾳ δαπάνη δι' ὠραίων μαλλίνων ἐσθητῶν καὶ τσοχίνων ἐπεδυτῶν περὶ τὰ εἰκοσι πέντε ὄρφανὰ τοῦ καταστήματος ἐκείνου καὶ ἐνέβαλε τὴν χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀθῶων ἐκείνων πλασματῶν. Ἐὰν τὸ ἡμέτερον βρεφοκομεῖον εἶχε πέντε ἀκόμη εὐεργέτας καὶ προστάτας ὡς τὸν κ. Ἀνοῖνον, τὰ ἐν αὐτῷ δύμοιρα ὄρφανὰ δὲν ἤθελον αἰσθάνεσθαι τὴν πικρίαν τῆς ὀρφανίας των.

— Ὁ κ. Χρ. Καψάλης εἰσαγγελεὺς φῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν ἐνεχώρησε δι' ὀλιγίστας ἡμέρας εἰς τὴν πατρίδα του Μεσολόγγιον, συνεπῶς αὖριον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός του δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

— Ὁ κ. Π. Ἀνοῖνος, ὡς μέλος καὶ ταμίας τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ βρεφοκομείου, δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ἀνανύμους ἐπιστολάς καταγγελλούσας τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος, ἀπευθυνόμενάς πρὸς αὐτόν. Ὁ θέλων νὰ καταδείξῃ τῷ Ἀδελφάτῳ ἀτοπίας περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ βρεφοκομείου δύναται ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Ἀνοῖνον, ἢ πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ Ἀδελφάτου προφορικῶς εἶτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καθ' ἃς αἱ κατὰ τῶν φόρων ἀναφοραὶ καὶ τὰ ὑπομνήματα πίπτουσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς ὡς βράχδατος ὑετός, ἴδαμεν καὶ μίαν ἀνχορὰν ἐναντίαν, ἧτις δύναται ἐκληφθῆ ὡς ἡ ἴρις ἐν τῷ κατακλισμῷ τῆς κατὰ τῶν φόρων κοινῆς διαμαρτυρίας. Οἱ ἐνταῦθα κ. κ. διεύθυνται καταστημάτων ἀλευροποιίας δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὴν Βουλὴν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ἰσταμένου παρακαλοῦσιν αὐτὴν νὰ μὴ καθάργῃ τὸν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἀλεύρων δασμὸν, ἀλλὰ ν' ἀφήσῃ αὐτὸν ἀνέπαφον πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀπόρου τάξεως. Χαίρομεν, διότι τέλος πάντων εὐρέθη καὶ μία τάξις πολιτῶν μεταξὺ ἡμῶν συνηγοροῦσα αὐθορμήτως ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως βαρέως φόρου, (διότι καὶ ὁ δασμὸς φόρος ἐστίν), χαίρομεν δὲ ἐπίσης· ἐτι καὶ τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῶν ἀλεύρων, ὅπερ κέκμηται πλειοτέραν σημασίαν παρ' ὅσην ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸ τὸ τόπος μέχρι τοῦδε, φέρεται εἰς δημοσίαν συζήτησιν, διότι δι' αὐτῆς θὰ προκύψῃ κατὰ πόσον ὁ φόρος οὗτος ἔχει ἀσφαλῆ καὶ εὐρείαν δικαιολογητικὴν βάσιν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐν προσεχεί φύλλῳ θέλομεν ἐκθέσει τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμη, ἧτις ἀπὸ τοῦ νῦν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν συμπίπτει μετὰ τῆς τῶν ἐνταῦθα κ. κ. ἐργασιαρχῶν, ἣν ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾷ των διατυπώνουσιν.

— Καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἡ ἐνταῦθα φιλαρμονικὴ μουσικὴ ἠ' Ὀρφεὺς προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰς

τὴν πόλιν καὶ γίνεται κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας κέντρον ἐκλεκτῆς συναθροίσεως εἰς τὰς πλατείας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, χάρις εἰς τὴν ἐπιμελῆ διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κυρίου Μπίτση, τὸν ζῆλον τῶν προστατευτῶν ἐπιτροπειῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν μαισιχὸν τοῦτον θιάσον μελῶν, ἡ μουσικὴ αὕτη συνεκροτήθη ἐπὶ τὸ ἐντελέστερον καὶ τακτικῶς διασκευάζει τοὺς κατοίκους κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν. Οἱ ἀπαρτιζόντες τὸν θιάσον τοῦτον, ἀπλοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τεχνίται, καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐργάζονται φιλοτιμῶς, μικρὰν ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν των ἀναμένοντες ἐκ τῶν φιλοδωρημάτων τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, καθ' ἣν χαιρετίζουσι τὰς οἰκογενείας τῶν συμπολιτῶν μας. Ἀλλ' ἡ πονηρία εὐρίσκει τρόπον νὰ ἐκμεταλλεῖται τοὺς κόπους τῶν ἄλλων· κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῶν δῶρων ἄλλοι τινὲς μουσικοὶ ἐνταῦθα, ἀσύντακτοι ὄλως καὶ ἀνάξιτοι συμπαθείας, συντάσσονται πρὸς στιγμὴν εἰς μουσικὸν θιάσον, καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ὑποκλέψωσι τὰ φιλοδωρήματα τοῦ κοινῶ, παριστάμενοι ὡς μέλη τῆς φιλαρμονικῆς ἠ' Ὀρφεὺς. Τοιαύτη τις συνένοσις ἐγένετο ἤδη, πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν, οἱ δὲ ἀπαρτιζόντες τὸν ἀληθῆ θιάσον τῆς «Φιλαρμονικῆς», παρακαλοῦσι δι' ἡμῶν τοὺς συμπολίτας μας, νὰ προσεξῶσι κατὰ τὴν παροχὴν τῶν δῶρων των, κατὰ τὴν πρωτὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, εἰς τοὺς προσερχομένους μουσικοὺς θιάσους πρὸς χαιρετισμὸν, ἵνα μὴ ὑφαρπάσωσιν αὐτὰ ἄνθρωποι οὐδὲν ἔχοντες δικαίωμα ἐπὶ τῆς καλοκαγαθίας τοῦ κοινῶ.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἵνα διέλθῃ τὰς ἐορτὰς ἐνταῦθα καὶ ἐν μέσῳ τῆς οἰκογενείας του ὁ βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν κ. Ἀρ. Κοντογούρης.

— Ὁ ἀπολέσας τὴν ῥάβδον του κατὰ τὴν πρώτῃν τοῦ ἔτους ἀς τὴν ζητήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἀμβουργερ, ἐν τῇ εὐρέθῃ κατὰ παραδρομὴν.

— Αἱ παραστάσεις τοῦ ἡμετέρου θεάτρου βαίνουσι καλῶς καὶ ἐν πληρεστάτῃ τάξει, κατ' αὐτὰς δὲ νέαν ζωὴν θὰ ἐμβάλῃ αὐτῷ ἡ ἔλευσις τοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθα βαθυφώνου κ. Ρινάδῃ καὶ ἡ τοῦ ὀζυφώνου κ. Λορεντίνου, περὶ οὗ πολλὰ καλὰ λέγονται, δι' ὧν ὁ θιάσος θέλει συμπληρωθῆ. Τὸ θεάτρον θὰ ἐμψυχώσῃ βεβαίως ἐτι πλειότερον καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐμπνευσις τῆς καλλίστης ἐργολαβίας του, τοῦ νὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου τὸ ὠραῖον μελοδραμάτιον «Δέσπω» τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσουργοῦ ἀξιότιμου φίλου κ. Παύλου Καρρέρη, ὅπερ πρώτῃν φορὰν παρασταθῆσεται παρ' ἡμῖν. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου θὰ γράψωμεν μετὰ τὴν παράστασιν του, ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι πρῶτον βαθείας μελέτης καὶ ὑψηλῆς ἐμπνεύσεως, ἡ μουσικὴ αὐτοῦ ἐνέχει θέματα ἑλληνικῶν ἤχων, ἡ δὲ μελοποίησις ὑπόθεσις ἐστὶ μίαν εἰκὼν τοῦ ἀρματωλικοῦ βίου τοῦ ἡρωϊκοῦ Σουλίου. Περὶ τοῦ τονίσαντος μουσικοδιδασκάλου οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, διότι ὁ κ. Π. Καρρέρης εἶναι ἐκ παλαιοῦ γνωστός εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὡς μουσουργὸς ἀριστος, καὶ ὡς ὁ μᾶλλον διαπρεπῆς Ἑλληὴ μουσικοδιδασκάλος, τὰ δὲ μουσικὰ αὐτοῦ ἔργα εἰσὶ παρ' ἡμῖν ἀγαπητὰ.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 126 τῆς 18 λήγοντος Μηνὸς φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος «Ὁ Φανὸς» καταχωρηθείσης μνηύσεως Παναγιώτου τινὸς Ἀσκηματοπούλου, κατὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν, ἐκθέττομεν τὰ ἐξῆς χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κοινῶ.

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐφορὸς Πατρῶν Κ. Φ. Ἀντωνόπουλος ἐσυνείθησε ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη ἀμέμπτως καὶ εὐδοκίμως ὑπηρετῶν, οὐχὶ διὰ λαθροχειρίας ἢ ἄλλης τινὸς μηχανῆς νὰ ἐλλατῶνῃ καὶ ληστεύῃ τὰ Δημόσια ἔσοδα, ἀλλὰ νὰ ἐπαυξάνῃ καὶ ἐλασσιάζῃ ταῦτα εἰς τόσας ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ὑπερέτησεν, καὶ μάστις ἀἀψευδέστατος, ἐκτὸς ἄλλων γεγονόντων, εἶναι καὶ ὁ πρὸ ἡμερῶν συνταχθεὶς παρὰ τοῦ ἰδίου Οἰκονομικοῦ ἐφόρου συμπληρωτικὸς κατάλογος τοῦ φόρου τῶν παραληφθέντων νέων ἐπιτηδευματιῶν

τῆς ἤδη ληγούσης χρήσεως ἀντὶ δραχμῶν 25 090 67 0/0 ὥστε ἀντὶ ὧς καταγγέλλεται οὗτος παρὰ προσώπου οὐτινος τὸ ὄνοματεπώνυμον κακόβουλος καὶ φθονερὰ σπείρα ἔθεσεν ἐν ἀγνοίᾳ του εἰς τὴν μὴνυσιν δοθεῖσαν οὐχὶ εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα, διὰ νὰ γνωσθῇ ὁ μνηυτῆς, καὶ συνταχθῇ ἡ κατὰ Νόμον ἔκθεσις ἐγγειροσεως, ἀλλὰ ριφθεῖσαν, ὡς ἔκθετον βρέφος, εἰς τὸ Γραμματοκιβώτιον τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου, ὅτι δῆθεν ἐλήστουσε τὸ δημόσιον διὰ τῆς διαγραφῆς ἐπιτηδευματιῶν, τουναντιον συντρέχει καὶ συνέτρεξεν αὐτὸ, καὶ περὶ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τῷ χορηγεῖ φόρον ἀβεβαίωτον δραχμὰς 25 090 67 0 0 διὰ τοῦ συμπληρωτικοῦ καταλόγου, ὃν ἐπὶ δύο περὶ τοῦ μῆνας κοπιάζων κατεγίνετο, τῇ συνδρομῇ καὶ τῇ ἐνταῦθα ἀστυνομίᾳ, νὰ καταρτίσῃ, μεταβάς καὶ καταγράψας τοὺς νέους ἐπιτηδευματίας αὐτοπροσώπως.

Τούτων λοιπόν οὕτως ἐχόντων ἀς κρίνῃ ἕκαστος περὶ τῆς καταγγελλείσεως ἀνευ μνηυτοῦ (διότι ὁ ὡς μνηυτῆς παρουσιαζόμενος Γ. Ἀσκηματοπούλος κατήγγειλεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Κ. εἰσαγγελέα, τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν ἀγνοίᾳ του ἔθεσε τὴν ὑπογραφὴν του) πράξεως ἧτις κατετάραξε σπουδαίως τὸν Κ. Οἰκονομικὸν ἐφορὸν ὡς εἰκόσ, καὶ ἐμάρανε τὸν ἀποδεδειγμένον καὶ γνωστὸν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλον του, ἂν καὶ δὲν θὰ παύσῃ ἐξακολουθῶν ἐν ὅσῳ μένει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ νὰ ὑποστηρίξῃ με πᾶσαν θυσίαν του τὰ Δημόσια, μὴ δίδων προσοχὴν εἰς τοιαύτας ἀνυποστάτους καὶ εἰκονικὰς καταγγελίας. \* \*

Εἰδοποιῶνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀ. λου ἐνταῦθα Γυμνασίου ὅτι τὴν προσεχῆ Τρίτην, θὰ λάβῃ ἕκαστος αὐτῶν παρὰ τοῦ προσήοντος αὐτῷ μαθητοῦ ἐπίσημον δελτίον, ἐνδεικνύον τὴν ἐπίδοσιν, διαγωγὴν καὶ τὰς ἀπουσίας τοῦ φέροντος ἐπὶ τρίμηνον, ἢ τοὶ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. Τὸ δελτίον τοῦτο, ἀπὸ ὑπογράφῃ ὁ γονεὺς ἢ κηδεμὼν, θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Γυμνασιαρχεῖον διὰ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ.

Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θέλει δοθῆ εἰς τὸν σύλλογον τῶν καθηγητῶν ἡ εὐχαριστικὴ νὰ ἔλθωσιν καὶ εἰς προσωπικὴν ἐντευξίν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν.

Δεκεμβρίου 23—1882. (Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχεῖου.)

ΜΑΘΗΤΗΣ τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρὰ τὸ τυπογραφ. Φορολογουμένου.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ντρέ κείμενον πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Νικολάου Θεοδοπούλου πωλεῖται ζάχαρι Ὁλλανδίας, καφὲς καὶ ὀρύζιον Βενετίας, πωλοῦνται δὲ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Ὁ Κύριος Ρ. Φαρατζῆς ὀδοντοῖατρος κατοικῶν ἀπέναντι τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 5ης Μ. Μ. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας κατὰ τὰ τελευταῖα Ἀμερικανικὰ συστήματα; ἐμφράττει τοὺς σεσηπότας ὀδόντας με χρυσὸν καὶ διάφορα ἄλλα μίγματα, καὶ θεραπεύει ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος τὰς προσερχομένας ἐκ τῆς δυσώδους ἀποφορᾶς.

Κάμνει δὲ γνωστὸν ὅτι ἐκόμισεν ὑγρὸν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὀδόντων ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου πόνου, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλαχίστην νάρκωσιν.

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἡλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμού» καὶ πλησίον τοῦ καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλοῦνται ἀθηνα τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίως στέφανοι νυμφικοὶ κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδεῖς χρήσεις καὶ καλλωπισμοὺς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 0/0 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.